

НАПРѢДЪКЪ пазива испка Слѣбота.

Прѣдплат.

За година, вѣтрѣ въ Държавата 1 Турка
Лира Златна. За 6 мѣсеца полна Турка
Лира. За година вѣтрѣ отъ Държавата 6 бѣли
мѣдника. За 6 мѣсеца 3 бѣли мѣдника.

Настоятели отговарятъ за заплащане и зе-
матъ на 15 едно, като събератъ отъ 5 спо-
моществованія на горѣ.

НАПРѢДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ, ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКЫ И КНИЖЕВНЫ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Подписката на спомоществованіята ана:
Въ Цариградъ при г-на Панденова
Редактора и притяжателя — Атопий-Ханъ
№ 14.
Статии и дописки за обществени и на-
родны работи са възбужданы съ благодарение,
но въ всякой случай трѣбва да сѣ снабдени
съ потребителни подписи.
За частни извѣстия сѣ плаща по 2 гроша
на редъ.
Испращанитъ за обнародване статии и до-
писки на задъ сѣ не връщатъ.

Нашата криза.

Днешното време е време на кризи. Кризи са проявяватъ на вредъ, па не е чудно ако имаме и ний свои кризи и въ неширокиятъ тойзи черковно пароденъ кръгъ, който е оста-венъ на нашѣтъ общественъ дѣя-телностъ.

Само че по други сѣ причинитъ и обстоятелствата които сѣ извикали тѣзи кризи а по страни е крайтъ кой-то може да възима тя.

Нашата журналистика е додѣвила важнѣтъ опасностъ на положеніето и разнѣка дновнитъ тойзи въпросъ съ единъ начинъ който прави честь на българскитъ патриотизмъ и положи-телностъ, като са труди да изнамери цѣртъ на положеніето. Ний са вра-щамы нарочно да посочимъ на хуба-выйтъ членъ, който съобщилъ «Источ-но Време» въ 2-ий брой на вторѣтъ сѣ години.

Въобще може да са каже че наша-та журналистика опредѣлява почти е-диногласно нѣкои причини и обстоя-телства, които сѣ извикали това общо разглаголеніе и распадане на нашитъ черковни и народни отношенія. Ний ще групирамы тѣзи означаваны при-чины.

1-о, Неприпознаването, на което е изложена нашата Екзархія отъ страна на другитъ православни Черквы, а до нѣтъ и отъ страна на правителство-то, както и мѣстныя спѣхъ въ който, споредъ това, са излага тѣ въ вършенето на своитъ мисии.

2-о, Несгложеността и разедине-ніето между самытъ наши най-первы черковни и народни лица, както и междусобнаата ожесточеностъ на из-вѣстны нѣкои партии у насъ. И

3-о, Охлажданіето на народа къмъ своето му черковнонародно дѣло и къмъ Екзархійскитъ, и дрѣмката която е о-попала неговѣтъ общественѣ дѣятел-ностъ.

Сега да видимъ каквы лѣкове сѣ препорѣчатъ за това. «Источното Време» като са обляга главно върху третѣтъ точкѣ, мысли че трѣбва да са опитамы за да посъбудимъ наро-дѣтъ и да направимъ едно вълненіе въ него, което да го накара да са о-зърне и да са погрижи за своитъ дѣ-ла. За това то бѣ казало за Ек-зархійскитъ Съвѣтъ да сѣ даде о-ставкѣтъ, и да призове народѣтъ да са изрази: има ли повѣреніе къмъ днешнитъ управители въ Екзархійскитъ или нѣма.

«День» като описва често съ жи-вы черты тѣзи пагубны слѣдствія въ частнитъ ни общински, уче-бны и черковно народни отношенія, които е извикало общото опадане на народнитъ духъ и немареніето на народѣтъ да са погрижи за състо-яніето си, — изказва съ общи нѣкои израженія мысль, че трѣбва да са вдѣхне самосъзнаніе въ народа и чув-ство на вършеніе и покорностъ къмъ своитъ общественни дѣжности.

Колкото за «Вѣкъ» то положеніето което завзима той по тойзи въпросъ е съвѣтъ друго, и понеже ний не сѣ признаваме правото да мыслимъ че «Вѣкъ» разсуждава чистосъвестно и искрено по черковно народнитъ наши работи, — то тозъ пѣтъ тука н

и които обикновено сж заразени от заблудените пороци, тъй добър познати негу.

Подиръ тѣзи общи думи «Вѣкъ» дохожда на частни указанія; той посочва на гибелните тѣзи пороци и именно у нашего общества съсь слабодушните заблуждателни думи:

«Какво не пострада кѣтата българска правда отъ толкови вътрешни врагове! Предъ какво зрѣлище не присѣднѣва българскитъ сѣтъ отъ 10—15 години въ старания си да тръгне и той напредъ въ отоманската държава!»

И този зрѣлище не е онова, което бѣха ни приготвили чужденци; това е зрѣлище издигнато отъ една демагогия съ кѣтъ да съгрѣе българскитъ народъ отъ палатъ, които му предначертаватъ исторіята и най скѣпнѣтъ му интереси. Тѣзи демагогии не уважи нищо, ни лица, ни семейство, ни вѣра, ни нация, ни убеждения. Органъ повечето пъти на най праведниѣтѣ вѣлики на нашето народно състояние, тѣзи демагогии, които искрено признаватъ вселена кѣтъ си, не са посвѣили да потъпчатъ подъ позѣтъ си дѣйствителнѣтъ интересъ на народътъ ни. Тѣзи демагогии, и словохъ и дѣлохъ, са оная да възбуди най низкитъ страсти, да направятъ отъ тѣхъ правило поведение на общественнѣтъ ни дѣла, да издѣла оная и невиннѣтъ противъ всички ови, които подозрѣваше чи усѣщата гибелнѣтъ и стремления, да нападѣ, да наклевети, да злоупотребятъ, та да не сѣрѣца никако прѣпятствие въ своитъ съспителни дохождания! И тѣзи хора дързнаха да си наречатъ дѣлнѣ си напредованіе на нашитъ народъ!

Знаемъ, подъ което воювахъ, бѣше систематическата лъжа, а оръжиятъ нѣмъ бѣхъ, и слѣдватъ да са още и днесъ, хулитъ и клеветѣтъ.

За тѣзи които сж наблюдавали отъ край стремления и напращанията на лицата които съставятъ днесъ партій-кѣтъ на «Вѣкъ», за тѣзи които сж слѣдували съ внимание поведѣніето на «Вѣкъ», за тѣзи кои по-позѣтъ познаватъ изъ близу душевнѣтъ качества и свойства на тѣзи высокоправственикъ особѣ, не ще бѣде мѣчно да познати и признать че писателѣтъ на статіятъ, за която е рѣчь, е снемалъ коиѣ отъ вѣрнѣтъ оригинал и не обрисовалъ самъ себе си и своитъ си тѣй вѣщо както не би можѣлъ да ги обрисова никой другъ. Но има хора които можѣтъ още да са съблазнивати отъ хубавитъ думи на «Вѣкъ», въ усилията му да стовари своитъ грѣхове върѣзъ други, за тѣхъ е нужно едно по подробно разпращане на работитъ, едно по осизателно изобличение на глѣздищитъ си въ него пороци за съвѣщенно отстранение на съблазнитъ.

Въ българската правда, казува «Вѣкъ», 10—15 години на самъ присѣднѣвалъ прѣдъ нѣкакво си зрѣлище, издигнато отъ единъ демагогичъ. Обвинение тежко наистинѣ! По работата е да видимъ кои сж тѣзи «вътрѣшни врагове» какво е това грозно «зрѣлище» и кои е тѣзи «демагогия» що го е издигнала. Ако има да е станѣло вѣщо такова, то не е станѣло въ Кѣтъ, не са е извършило прѣдъ нѣколко столѣтія, а са е извършило отъ 10—15 години на самъ и станѣло е тука прѣдъ очитъ ни, слѣдователно нѣмъ вснѣща ше помнимъ и ше знаемъ за тѣзи тежки лакотнѣ на народътъ ни отъ кого и какъ сж извършени тѣ.

Отъ думитъ на «Вѣкъ» иде да си разбере че демагогіята, която е издигнала туй зрѣлище съ цѣлъ да свѣрне Българскитъ народъ отъ пѣтътъ който му прѣдначертаватъ исторіята и най скѣпнѣтъ му интереси, слѣдетъ отъ тѣзи, които издигнахъ зрѣлището на борѣтъ противъ Фенеръ; тѣ сж вътрѣшнѣтъ врагове за които говори «Вѣкъ». Но тѣ не сж други освѣтъ самитъ Българскитъ народъ! Ше каже прочее, споредъ заключеніята на «Вѣкъ», че цѣлъ народъ е демагогія, и че той е самъ на себе си вътрѣшенъ врагъ!

Но питанье е: съ такъви ли срѣдства, съ какъвто казва «Вѣкъ», са

е научило за размишления между Белим и Германия дипломатически съобщения, а туй показва че тези съобщения съществуват и че тв сь сьрзани.

Тези приповторени и потвърдени от по-следните телеграфически известия слухове дойдох неслитно ибкнж да смутятъ всьду духовете; а оии копто са интересуватъ отъ опазването на мъртъв или отъ нарушението му, съ безпокойствие разпъватъ шо са случавя въ дипломатическыя кръгове, или какъто обаятъ са е поинакъ пакъ надъ отдала тихийтъ небосклонъ на Европа, който запалина спокойствието на народытъ.

Отъ другъ страна полуофициалный германскы вьстникъ увеличи еше повече страхотъ за една наджакъ война. Тойзв лнеть утврива че Франца са готви за война протвъ Германия, като има за съюзники Австро-Унгарию и Италия. И действително, телеграфическы изв Берлина и въ на вьстникъ казватъ, че членъ на тойзв вьстникъ за тзв работъ ималъ насловъ «наджакъ ли е войната?» и доказвалъ, че това е истина, като си основавалъ на френскыя приговоренъ на недовьрето, което предизвикалъ съставителъ на Императора Франца Иосифа съ италянскы царъ въ Венеция. Тойзв членъ на полуофициалный германскы вьстникъ направилъ голямо впечатление на дипломатическы въ Европа кръгове. И правено, защото съвсьмъ инвазивно и за пръв път са слушать отъ единъ полуофициаленъ германскы вьстникъ тзв дьв важнйши съобщения: т. е. първо че съставителъ въ Венеция е предизвикалъ недовьрие, и второ че има да стане единъ съюзъ между Австро-Унгарию и Италия съ Франца. На тзв думи не бы са обрнало никакво внимание наистина, ако тв происхождахъ отъ другъ ибкнж публицистскы органъ, но излизалъ отъ единъ полуофициаленъ германскы вьстникъ, тв не могатъ да са сматратъ освьтъ обнародуванъ не безъ пълъ и диктуванъ отъ нъ горни внушения. Но отъ твва са ражда слъдующыйтъ неслепотный въпросъ. Когато до вчера всьщкытъ печатъ, и на чело полуофициалнй вьстникъ, хара ктеризуванъ съюзътъ между трьтъ сьверны Империи като нщо оздравено, и утвриване че състителъ въ Венеция ималъ за целъ да земе и Италия въ тойзв съюзъ и неразрълнъ съюзъ, какъ изведнжъ единъ полуофициаленъ органъ на германското министерство казва отъ единъ странъ че състителъ въ Венеция е подхлнлъ недовьрие, — на берлинскы кабинетъ, разбира са, и на петербургскытъ, — и говори за Австро-Италя френскы съюзъ и за войнъ протвъ Германия? Това недоуствие е безъ противорьчье едно отъ оии дипломатическы таинства, които всекому не е дадено да открие.

Какъ и да е, а отъ съжитъ на полуофициалнй германскы вьстникъ може да са изведемъ следъ: —

1870—71 сь оставилъ европейскы работи въ таква выице положение, шото страхотъ за наджакъ война ималъ вськога основны причины които ги подкръпль. А най вече прелъ бьрзайтъ военныя приготвления въ Франца, — при всьщкытъ утвриванъ на френскы вьстникъ за противното — не събьрва нтъкой да предположи че Германия търпи причины да доде въ стълкновение съ Белимъ и да предизвика тойзв обржжено на написание на Франца, които по нужда трьба да имъ защити, шото да предприеме единъ новъ походъ протвъ тзв послъднйтъ и да ускори войнътъ си съ нъмъ, предъ додъто не е свьршила тя военныйтъ свой организъмъ, не е допълнила новьтъ си силъ артилерийскъ и не е наредила новьтъ си укръпителнъ системъ. И действително, ако въ такъвъ случай Франца са оспли съ стьюзничествомъ на Австрию и Унгарию, тогава може въ Европа да са отвори най разрушителната исповинна борба, въ който може бы дьвтъ сьверны Империи, Германия и Россия че са борятъ протвъ съюзътъ на всьщкытъ другы приюстепенны и второстепенны европейскы държавы. Пазв Боже отъ съдствитя на едно таква всеобщо възстание въ нашйтъ материкъ!</